

antal milliarder på sundhedsvæsenet, og at det beløb ikke kan gøres større; der er man nødt til at omfordele mellem kræftbehandling og tandbehandling, hvis man vil ændre på det. Nej, det er jo os, der ved de årlige finanslove osv. bestemmer, hvor mange penge vi mener der skal sættes af på de forskellige områder, og hvordan vi ønsker at den økonomiske udvikling skal være i samfundet?

Der ønsker regeringspartierne og Dansk Folkeparti altså, at der skal prioriteres mange flere penge til privat forbrug, end der skal til offentligt forbrug. Man giver masser af penge til skattelettelser til de rigeste, og man sikrer i øvrigt, at fordelingen i samfundet er sådan, at privatforbruget kan styrte derudad. Folk får råd til mere og mere, vi får råd til flere og flere computere og fjernsyn og alt muligt andet, mens det offentlige forbrug stort set ikke må udvikle sig og dermed halter langt bagefter og der f.eks. så ikke er penge til en ordentlig tandsundhed. Det er en politisk prioritering.

Det er en politisk prioritering, når man vælger at følge Velfærdskommissionen, hvis beregninger jo bygger på, at det private forbrug skal stige med 120 pct. Hvis man nøjedes med at lade det private forbrug stige med 100 pct., så flertallet af os fik råd til dobbelt så meget i privatlivet, som vi har i dag, så ville vi kunne have en fornuftig udvikling i det offentlige forbrug, så vi bl.a. kunne få råd til en ordentlig tandsundhed.

Så det er en politisk prioritering, at man ikke vil sikre ordentlig tandbehandling til dem, der har brug for det, og altså dermed står med det resultat, som WHO har påpeget, at tandløshed er et større problem i Danmark end i Afrika. Det synes jeg må give anledning til lidt overvejelser hos de forskellige.

Kl. 11.50

Endelig har der også været en henvisning til, at kommunerne kunne gøre noget mere i forhold til forebyggelse, men man sender altså ikke nogen penge ud til kommunerne til at stå for den forebyggelse. Med den økonomi, man i øvrigt har lagt for kommunerne, hvor en række kommuner, bl.a. Ballerup, nu skal spare rigtig, rigtig mange penge – bl.a. på grund af den udligningsreform, som regeringen, Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre har gennemført – betyder det altså, at der ikke bliver flere penge til kommunerne til det her område, men tværtimod færre penge. Derfor kan vi altså risikere, at tandsundheden udvikler sig endnu værre, end den er i dag.

Så det ser ikke lyst ud på det her område i øjeblikket, og derfor vil vi fortsætte vores arbejde med at prøve at se, om vi kan få et andet flertal, som vil sørge for, at vi får en ordentlig tandsundhed for alle i det her land og ikke afhængigt af pengepungen.

Til slut skal jeg sige, at vi selvfølgelig kan støtte Socialdemokraternes forslag, som går en lille del af vejen hen imod at få ligestillet brug for sundhedshjælp i munden med resten af kroppen.

(Kort bemærkning).

Birthe Skaarup (DF):

Hvis det, som fru Line Barfod står og siger på talerstolen, skal stå til troende, så skulle hele Danmarks befolkning simpelt hen gå rundt med pløkker i munden. Sådan lyder det, og det synes jeg er dybt beskæmmende.

Tandsundheden i Danmark er meget, meget bedre, end den har været før, og det er jo på baggrund af hele det forebyggende arbejde, der er. Det gælder for børnetandplejen, ungdomstandplejen, og stadig væk har vi så et tilskudssystem i Danmark til hele Danmarks befolkning.

Adskillige ordførere har også opridset, hvad der er af muligheder for dem, der ikke har så mange penge. Fru Line Barfod angriber Dansk Folkeparti, så derfor vil jeg godt høre: Har Dansk Folkeparti ikke fået indført et helbredstillæg til de svageste her i samfundet?

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det er fuldstændig korrekt, at vi har en rigtig god børnetandpleje. Den er jo netop baseret på, at det er gratis, og at man prøver at få alle med, få alle til at komme til tandpleje. Det er lykkedes. Stort set samtlige børn i Danmark får god forebyggende behandling hos tandlæger og får hjælp, når de har brug for det.

Det er det, vi ønsker at udvide til at gælde for hele befolkningen, fordi der er en enorm social ulighed. Det er altså ikke mig, der påstår, at der er store problemer. Det er den internationale sundhedsorganisation WHO, der siger, at tandløshed er et større problem i Danmark end i Afrika. Og man kan også, hvis man går rundt blandt nogle af de mennesker, der har store sociale problemer, se, at de altså ofte har meget, meget dårlige tænder.

Endelig er det med hensyn til, hvad Dansk Folkeparti har indført af forskellige ordninger, rigtigt, at man med den ene hånd har taget fra